

Primjer onoga koji spominje svoga Gospodara i onoga koji Ga ne spominje je kao primjer živog i mrtvog.

Od Ebu Musaa El-Eš'arija, radijallahu 'anhu, se prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Primjer onoga koji spominje svoga Gospodara i onoga koji Ga ne spominje je kao primjer živog i mrtvog". A u drugoj predaji stoji: "Primjer kuće u kojoj se spominje Allah i kuće u kojoj se Allah ne spominje, je kao primjer živog i mrtvog."

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Značenje hadisa jeste da Allah Uzvišeni onome koji Ga spominje oživi srce i rasprostrani prsa, pa zbog spominjanja Allaha Uzvišenog i ustrajnosti na tome biva kao onaj koji živi. Dok, suprotno tome, onaj ko ne spominje Allaha Uzvišenog biva kao mrtvac, koji i ne postoji. Iako je tjelesno živ, njegovo srce je mrtvo. Ovaj primjer treba svakom čovjeku biti opomena, i da zna da svaki put kada zanemari spominjanje Allaha Uzvišenog njegovo srce otvrđne, a možda i umre, da nas Allah sačuva toga. Kaže Allah Uzvišeni: "Zar je onaj koji je bio u zabludi, a koga smo Mi oživili i dali mu svjetlo pomoću kojeg se među ljudima kreće, kao onaj koji je u tminama iz kojih ne izlazi?" (El-En'am, 122.)

<https://sunnah.global/hadeeth/bs/show/4177>

